

Sygn. akt *XIII GC 2005/16*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, XIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Dariusz Rogala

Protokolant: St. sekr. sąd. Anna Hodała

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2016 roku w Łodzi na rozprawie sprawy

z powództwa H. B.

przeciwko FIRMA PRODUKCYJNO-HANDLOWO-USŁUGOWA (...) spółce jawnej z siedzibą w Ł.

o zapłatę kwoty 41.465,27 złotych

1) zasądza na rzecz H. B. od FIRMA PRODUKCYJNO-HANDLOWO-USŁUGOWA (...) spółki jawnej z siedzibą w Ł.:

a) kwotę 41.465,27 (czterdziestu jeden tysięcy czterystu sześćdziesięciu pięciu i ²⁷/100) złotych wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych od kwot:

- 4.143,28 złotych od 13 lutego 2016 roku,

- 9.287,35 złotych od 05 marca 2016 roku,

- 7.742,95 złotych od 22 kwietnia 2016 roku i

- 20.291,69 złotych od 11 marca 2016 roku

b) kwotę 6.891 (sześciu tysięcy osmiuset dziewięćdziesięciu jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

2) oddała wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt *XIII GC 2005/16*

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym 22 IV 2016 H. B. zażądał zasądzenia od pozwanej kwoty 41.465,27 zł wraz ze szczegółowo określonymi ustawowymi odsetkami (żądanie w zakresie odsetek zostało sprostowane pismem z 11 V 2016) oraz zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu pisma wskazano, że powód dochodzi niezapłaconej części 4 faktur; jednocześnie w uzasadnieniu pozwu – przywołując art. 187 § 1 pkt 3 KPC – powód wskazał, że strony nie podejmowały próby mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu, albowiem pozwana w żaden sposób nie zareagowała na przedsądowe wezwanie do zapłaty powoda, ani nie skontaktowała się z powodem (pozew, k. 2 i n.; sprostowanie pozwu, k. 19).

W sprzeciwie od wydanego w sprawie w postępowaniu upominawczym NZ, zaskarżając to orzeczenie w całości, Firma Produkcyjno-Handlowo-Usługowa (...) spółka jawna z siedzibą w Ł. podniosła zarzut braków formalnych pozwu polegających na podaniu nieprawdziwej przyczyny braku podjęcia próby polubownego zakończenia sporu, a nadto

wniosła o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych; w uzasadnieniu sprzeciwu od NZ pozwana wskazała, że przyczyną braku zapłaty są jej problemy finansowe, o czym powód był informowany, a pozwana oferowała zabezpieczenie; z tego względu nieprawdziwe twierdzenia powoda w pozwie w tym zakresie winny skutkować zwrotem pozwu. W uzasadnieniu pisma pozwana także dodatkowo oświadczyła, że zaprzecza twierdzeniom powoda za wyjątkiem wprost przyznanych w treści pisma (sprzeciw od NZ, k. 24 i n.).

Na rozprawie z 21 XI 2016 pozwana oświadczyła, że jedynym zarzutem w sprzeciwie od NZ jest ten dotyczący wady formalnej pozwu (k. 44); nadto w głosie końcowym wniosła o oddalenie powództwa (k. 44v).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

Z tytułu sprzedanego towaru powód#H. B. wystawił na pozwaną# Firmę Produkcyjno-Handlowo-Usługową (...) spółkę jawną z siedzibą w Ł. podpisane przez siebie faktury (każda płatna w terminie 30 dni) o nr.:

- 4 z 13 I 2016 na kwotę 9.143,28 zł,
- 15 z 3 II 2016 na kwotę 9.287,35 zł,
- 17 z 9 II 2016 na kwotę 20.291,69 zł i
- 36 z 22 III 2016 na kwotę 7.742,95 zł (faktury, k. 23-24).

Z powyższych faktur pozwana zapłaciła jedynie kwotę 5.000 zł z pierwszej z nich (okoliczność bezsporna).

Jednocześnie pozwana zwracała się do powoda m.in. o spotkanie celem polubownego zakończenia sporu (pismo, k. 30).

Na rozprawie z 21 XI 2016 powód cofnął wniosek o przesłuchanie stron (k. 44).

W tej części uzasadnienia należy jeszcze wskazać, że bezskuteczne pozostało oświadczenie pozwanej zawarte w uzasadnieniu sprzeciwu od NZ, zgodnie z którym zaprzeczyła wszelkim twierdzeniom powoda, o ile nie zostały przyznane wprost (k. 24v). Nie można bowiem odpowiadając na pozew twierdzić, że się nie zgadzając z pozwem, przeczy wszystkim faktom powołanym przez powódkę, poza tymi, które wyraźnie się przyzna; fakty i dowody związane z konkretnymi okolicznościami, z którymi się pozwana nie zgadza, powinna ona wskazać, jeśli ma to służyć obronie jej racji, powinna się on ustosunkować do twierdzeń strony powodowej (vide teza z uzasadnienia wyroku SN z 9 lipca 2009 r. III CSK 341/08, Lex 584753).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Powództwo, jako usprawiedliwione co do zasady, podlega uwzględnieniu zarówno co do zasady jak i co do wysokości.

Jedynym zarzutem podniesionym przez pozwaną jest zarzut wywodzony z niedopełnienia przez powoda wymogów pozwu z art. 187 § 1 pkt 3 KPC.

Zgodnie z ostatnio przywołanym przepisem pozew powinien zawierać informację, czy strony podjęły próbę mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu, a w przypadku gdy takich prób nie podjęto, wyjaśnienie przyczyn ich niepodjęcia. Pozew złożony w niniejszej sprawie wymóg ten spełnia – w jego uzasadnieniu strona powodowa oświadczyła, że strony nie podjęły próby mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu i wskazała tego przyczyny (k. 3).

Niezależnie od tego przywoływana przez pozwaną ewentualna **nieprawdziwość oświadczenia pozwu z art. 187 § 1 pkt 3 KPC, czy też nawet jego brak, nie mogą skutkować zwrotem pozwu po doręczeniu jego odpisu stronie pozwanej, a więc po nadaniu mu biegu.** W tej fazie procesu niedopuszczalne jest bowiem

stosowania rygoru zwrotu pozwu, a to z uwagi na doniosłe skutki wynikłe z powstaniem stanu sprawy w toku – art. 192 KPC (vide zamiast wielu postanowienie SN z 20 V 1988, I PZ 11/88, OSNC 1990/12/151).

Jakichkolwiek innych zarzutów przeciw żądaniu pozwu nie podnosi pozwana. Skoro więc na uzasadnienie pozwu powód przedstawił podpisane przez siebie faktury, a więc dokumenty prywatne (art. 255 KPC), faktury te mogły stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie (vide wyrok SN z 27 VII 2010, II CSK 119/10, Lex 603161). W sprawie, w której pozwana nie przeczyła tym fakturom, za uzasadnione – zgodnie z art. 535 KC – należało uznać żądanie zasądzenia kwoty 41.465,27 zł wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych (art. 359 § 1 i 2 KC w brzmieniu redakcyjnym i numeracji obowiązujących od 1 I 2016 {por. art. 56 ustawy z 9 X 2015 o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015 r., poz. 1830)}) od kwot:

- 4.143,28 zł od 13 II 2016 (z faktury nr (...) płatnej w terminie 30 dni od 13 I 2016),
- 9.287,35 zł od 5 III 2016 (z faktury nr (...) płatnej w terminie 30 dni od 3 II 2016),
- 7.742,95 zł od 22 IV 2016 (z faktury (...) płatnej w terminie 30 dni od 22 III 2016) i
- 20.291,69 zł od 11 III 2016 (z faktury nr (...) płatnej w terminie 30 dni od 9 II 2016).

Mając na uwadze powyższe – na podstawie przywołanych przepisów – należało orzec jak w pkt. 1 lit. a sentencji wyroku i uwzględnić powództwo w całości.

W ramach głosów końcowych powódka dodatkowo wniosła o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 KPC, uzasadniając to faktem, że w sprzeciwie od NZ pozwana nie podniosła żadnych zarzutów merytorycznych. Zgodnie z przepisem, na który powoływał się zawodowy pełnomocnik procesowy powoda, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego. Mając na uwadze należy jednak wskazać, że pozwana nie uznała roszczenia powoda (podniesienie jedynie zarzutów formalnych może być formą obrony i nie wynika z niego uznanie powództwa, szczególnie jeśli strona wnosi o oddalenie powództwa), a więc brak było podstaw do nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 KPC.

Potencjalnie można by się zastanawiać, czy art. 333 § 3 KPC, szczególnie w świetle argumentów podnoszonych przez pozwaną w głosie końcowym, nie uzasadniałby nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności. Jednakże takiego wniosku nie zgłosił zawodowy pełnomocnik strony powodowej. Natomiast – jak stanowi art. 333 § 3 KPC sąd może również na wniosek nadać wyrokowi nadającemu się do wykonania w drodze egzekucji rygor natychmiastowej wykonalności, gdyby opóźnienie uniemożliwiało lub znacznie utrudniało wykonanie wyroku albo narażało powoda na szkodę; koniecznym warunkiem zastosowania tego przepisu jest więc wniosek o nadanie rygory natychmiastowej wymagalności na podstawie art. 333 § 3 KPC i takiego wniosku nie zastępuje wniosek o zastosowanie art. 333 § 1 pkt 2 KPC (szczególnie jeśli pochodzi od zawodowego pełnomocnika procesowego).

Mając na uwadze powyższe sąd, w pkt. 2 sentencji wyroku, postanowił oddalić wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

O kosztach procesu sąd – na podstawie art. 98 § 1 KPC – rozstrzygnął z zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Znajduje to uzasadnienie w fakcie, że powództwo-żądanie powoda, o którego oddalenie wniosła pozwana, zostało uwzględnione. To więc pozwana uległa w całości swoich żądań i to ją winny ostatecznie obciążać koszty procesu, w tym koszty strony powodowej.

Na koszty powoda składały się koszty sądowe w postaci opłaty od pozwu (art. 13 ust. 1 w zw. z art. 21 uKSC) w wysokości 2.074 zł (k. 2) i koszty zastępstwa procesowego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 4.800 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie {Dz.U. 2015 r., poz. 1800}; por. § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. zmieniającego

rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie {Dz.U. z 2016 r. poz. 1668}) i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od złożenia kopii dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym (k. 4 i 5).

Mając na uwadze powyższe – na podstawie art. 108 § 1 zd. I oraz art. 109 § 2 KPC w zw. z przywołanymi przepisami – sąd, w pkt. 1 lit b sentencji wyroku, postanowił zasądzić od pozwanej na rzecz powoda sumę powyższych pozycji, tj. kwotę 6.891 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)